

[Riishøj]

mærkninger om, at debatten er gået uden for forslaget, også omfatter hr. Erhard Jakobsen, herunder formuleringen om, at de flertalsvedtagelser, vi i det hele taget har herinde, er fuldstændig tåbelige. Det har ikke så meget at gøre med investeringer i Sydafrika direkte, men det går jeg altså ud fra at ministeren samtykker i. Hvis ikke, beder jeg ministeren gå op og afkræfte det.

Industriministeren (Stetter):

Jeg ville gerne have citeret fra mit manuskript, men jeg kunne ikke få fat i det i farten. Jeg har sagt, at danske investeringer i Sydafrika og i Namibia afhænger af virksomhedens vurdering af risikoen. Jeg har samtidig sagt, at denne risiko efter min vurdering er særdeles høj i dag, og derfor står der i mit manuskript – det kan læses i Folketingstidende – at der ikke vil komme forsøg på at gennemføre danske investeringer i Sydafrika og i Namibia – uafhængigt af, hvad folketetinget gør. Hr. Riishøj kan sikkert huske denne formulering. Det har jeg sagt, og det står jeg naturligvis ved. Jeg har en fornemmelse af, at hr. Erhard Jakobsen og jeg ikke i fred og ro kan få lov til at fremsætte vores synspunkter. Det er i allerhøjeste grad betænkeligt. Jeg har sagt, præcis hvad regeringen mener om dette, og jeg må opfordre til, at man fører en åben diskussion om de særdeles vanskelige forhold, som findes i Sydafrika og i Namibia, og ikke begynder at klandre hinandens motiver, for det er farligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 1, § 1 i den nye affattelse, ændringsforslag nr. 3, § 2, således ændret, ændringsforslag nr. 4, § 3, således ændret, og ændringsforslag nr. 1 angående titlen vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod det-

te forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 159:

Forslag til lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

(Fremsat 30/1 85. Første behandling 6/2 85. Betænkning 15/5 85).

Der var stillet 27 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Bakholt (S):

Der er til lovforslaget om arbejdsmarkedsuddannelser stillet en række ændringsforslag, som jeg skal knytte nogle bemærkninger til. I første omgang skal jeg knytte nogle bemærkninger til de ændringsforslag, som SF har stillet. Det er jo det parti, der har stillet de fleste.

For det første foreslår SF en ny ændring af formålsparagraffen, og derudover foreslås en række ændringer, som er konsekvenser af det, man har foreslået som formålsparagraf.

Den foreslåede nye formålsparagraf er meget, meget bred, sådan må jeg læse den. Der er faktisk ingen begrænsninger for, hvem der kan høre ind under loven om arbejdsmarkedsuddannelser; kort sagt vil den omfatte alle. Hvis denne ændring af formålsparagraffen bliver vedtaget, vil loven ikke omfatte hovedmålgrupperne for specialarbejderuddannelse og efteruddannelse alene, men der kommer en lang, lang række andre grupper ind under denne uddannelse. Det vil altså også komme til at koste adskillige millioner kroner mere, og det erkender SF jo også i bemærkningerne til ændringsforslaget.

SF foreslår også en ændring af uddannelsesrådet, idet 2 repræsentanter for FTF skal indsættes i stedet for 2 af de 8 medlemmer fra LO. Det kan vi ikke tilslutte os, men det

[Bakholt]

er en logisk følgevirkning af det ændringsforslag vedrørende formålsparagraffen, som SF har fremsat.

Vi har intet som helst imod, at nye grupper får mulighed for efteruddannelse osv. Det er der meget bredt brug for. Men vi har noget imod, at uddannelsen bliver tilrettelagt på en sådan måde, at det kommer til at gå ud over specialarbejderuddannelsen og efteruddannelsen af faglærte. Derfor må vi sige, at der også skal sikres penge til de nye grupper, der skal ind under dette system.

Det er klart, at med den uddannelsesfond, som er vedtaget nu, vil en lang række grupper, som ikke tidligere har været inde under arbejdsmarkedsuddannelserne, søge at komme derind. Det er forståeligt. Når man skal betale en ekstra særskat til dette, så ønsker alle, der betaler den, selvfølgelig også at få del i disse midler. Det er ikke SFs skyld, det er regeringens skyld. Det er regeringen, der har gennemført den lov.

Jeg vil sige om det ændringsforslag, der går ud på, at lærerne skal repræsenteres i uddannelsesudvalget for erhvervsforberedende uddannelse, at vi kan være meget enige i det grundsynspunkt, der ligger bag ændringsforslaget, nemlig at de ansatte selvfølgelig skal have medindflydelse og medbestemmelse på deres arbejdspladser, men vi må sætte spørgsmålstegn ved, om den form, SF har foreslået, er den rigtige. Der er jo også andre grupper inden for uddannelsessystemet, som bør have indflydelse og medbestemmelse på deres arbejdsplads.

Vi har fået en henvendelse fra Lærersammenslutningen ved Specialarbejderskolerne om dette spørgsmål. Den har også peget på, at man har fået afslag på en henvendelse til direktoratet om at få nedsat et hovedsamarbejdsudvalg, og gør i øvrigt opmærksom på, at de ikke synes, at samarbejdet i institutionerne og informationen er særlig gode. Ministeren har i sit svar på udvalgets spørgsmål 13 kommenteret dette, og hun står uforstående over for sammenslutningens bemærkninger om, at intet andet sted har de ansatte for øjeblikket så dårlig mulighed for at blive orienteret om egne arbejdsforhold som inden for arbejdsmarkedsuddannelserne. Og så slutter ministeren af med at sige, at hvis dette er rigtigt, er det nødvendigt, at uddannelsesinstitutionerne og direktoratet gør en ekstra

indsats for at forbedre informationen og samarbejdet.

Det vil jeg gerne tage op og stille et spørgsmål til arbejdsministeren direkte. Organisationen har jo i oktober måned 1982 fået afslag på at oprette et hovedsamarbejdsudvalg. Jeg synes, det var en forkert beslutning, og derfor vil jeg spørge: vil ministeren tage initiativ til at få den sag på plads, sådan at vi får oprettet et hovedsamarbejdsudvalg? Det ville være en naturlig forlængelse af de lokale samarbejdsudvalg, som findes på institutionerne. Så får vi også inddraget alle personalegrupperne på institutionerne i det samarbejde, der selvfølgelig skal foregå i en så stor institution som arbejdsmarkedsuddannelsesinstitutionerne faktisk er.

Endvidere foreslår SF en ny struktur for så vidt angår nye grupper. Vi foretrækker den, som nu er foreslået af ministeren. Jeg vil ikke dermed sige, at det er den endelige, men der er så mange uafklarede spørgsmål vedrørende nye grupper. Jeg tror, det vil være formålstjenligt at køre videre med det, der er foreslået. Vi ved ikke endnu i dag, præcis hvad det er for nye grupper, der i realiteten kommer ind under denne lovgivning, og derfor vil det være u hensigtsmæssigt at tilrettelægge en ny struktur på disse områder. Vi kan leve med den, som ministeren har foreslået.

Så vil jeg knytte nogle bemærkninger til de af arbejdsministeren stillede ændringsforslag. Jeg vil indledningsvis sige tak til arbejdsministeren, fordi ministeren har lyttet til de kritiske bemærkninger, vi havde til nogle enkelte punkter under førstebehandlingen. Der kommer nu en ændring, der går ud på, at uddannelsesrådets indstilling om det samlede bevillingsbehov skal afgives til arbejdsministeren og ikke til direktøren for arbejdsmarkedsuddannelserne. Vi synes, det er logisk, at det bliver sådan, når rådet er tilknyttet ministeren.

Vi er også tilfredse med, at aldersgrænsen for den automatiske godtgørelsesordning fastholdes på de 18 år, og at den først kan ændres efter, at uddannelsesrådet er kommet med en indstilling om det og det er vedtaget af folketingets finansudvalg. Det er altså ikke noget, der kan ændres på ved en enkelt beslutning fra ministeren.

Endelig er vi meget tilfredse med, at hjemmelen i lovforslaget til, at arbejdsministeren

[Bakholt]

kan fastsætte et indskrivningsgebyr, nu fjernes. Vi synes, det ville være en alvorlig hæmsko for kursisterne, hvis de skulle til at betale et indskrivningsgebyr. Der har jo været tanker fremme om 200-300 kr., og det kan meget, meget let blive et større beløb. Det kan ikke være rimeligt, at kursister, der går på specialarbejderskole, og faglærte, som er på uddannelseskurser, skal være malkekøer, når de i forvejen også skal betale den særskat, der opkræves gennem AUD-fonden. Vi er godt tilfredse med, at princippet om, at kurserne er gratis, bliver fastholdt. Vi er ikke et parti, der er tilhænger af alt for meget af den forbrugerbetaling, som visse af regeringspartierne er tilhængere af.

Vi er også tilfredse med de klare tilkendegivelser, arbejdsministeren har fremsat til arbejdsmarkedsudvalget om, at direktørens beføjelser skal udøves i et nært samarbejde med de centrale råd og udvalg. Ministeren har også klart tilkendegivet, at der vil ske en styrkelse af brancheudvalgene og de faglige efteruddannelsesudvalg, og at arbejdsmarkedets parter inddrages i det ret omfattende bekendtgørelsesarbejde, der nu skal udføres, når lovforslaget bliver vedtaget.

Alt i alt vil jeg sige, at vi med de ændringsforslag, som ministeren har stillet, og som vi stemmer for, får en væsentlig bedre lovgivning ud af det end det lovforslag, som ministeren fremsatte, og jeg vil endnu en gang sige tak til arbejdsministeren, fordi hun har været forstående over for nogle af de synspunkter, som vi fremførte under første behandling.

Carsten Andersen (SF):

De ændringsforslag, SF har stillet til lovforslaget om arbejdsmarkedsuddannelser, kan opdeles i tre områder. Vi har stillet ændringsforslag til formålsparagraffen, vi har stillet et ændringsforslag om, at de lønarbejdere, der er omfattet af lovforslaget, også får organisationsrepræsentation i uddannelsesråd og uddannelsesudvalg, og endelig har vi stillet en række forslag, som omhandler det at lette adgangen til og forbedre dagligdagen i arbejdsmarkedsuddannelserne.

Det er mig allerede på dette tidspunkt magtpåliggende at understrege, at der med SFs ændringsforslag ikke sigtes imod at ind-

drage andre faggrupper under loven end dem, loven sigtede på, da den blev fremsat.

Vi har med udvidelsen af formålsparagraffen ønsket at støtte en udvikling inden for arbejdsmarkedsuddannelserne i en kreativ retning. For at man kan fungere godt i arbejdssituationen, kræves det, at man også fungerer godt i livets andre situationer og roller. Det kender vist alle i denne sal. Men vi ved også godt, at det f.eks. skræmmer mange, at man, som det er anført, skal arbejde for den enkeltes værdifølelse og personlige udvikling, og det skræmmer også mange, når man taler om at styrke grundlaget for samarbejde i arbejdslivet og i samfundslivet. Med disse vide bestemmelser ønsker vi at fremme lønarbejdernes almindelige udvikling og give dem mulighed for en tilfredsstillende placering på arbejdsmarkedet. Det er de udvidelser, vi ønsker i formålsparagraffen. Det er det kreative vingeslag, som vi ønsker skal komme ind her, og der ligger i denne udvidelse af formålsparagraffen intet om, at der skal være en udvidelse af personkredsen. Personkredsen er slået fast i de tre kapitler, der omhandler specialarbejderskolerne, efteruddannelse af faglærte og uddannelse og efteruddannelse for andre grupper; her tænkes der særligt på teknikerne.

Det er jo interessant, at der er sådan en modstand mod at lægge kreativitet ind i arbejdsmarkedsuddannelserne, og jeg kunne da tænke mig at spørge om, hvorfor man ikke kunne slippe en lille smule mere ind i formålsparagraffen end det meget snævert produktionsstilknyttede, der står i formålsparagraffen i dag. Det har været vores ønske at lade de tusind blomster blomstre.

Jeg vil altså endnu en gang slå fast, at ændringsforslaget i formålsparagraffen ikke rummer en anden personkreds, det omhandler åndslivet.

Lovforslaget rummer en mulighed for faglærte funktionærers efteruddannelse. Det er det forslag, der blev fremsat af arbejdsministeren, og her er tale om kontormedarbejdere. Disse grupper findes i dag i såvel LOs som FTFs organisationsområde, og det, vi har foreslået, er, at disse grupper får en repræsentation i såvel uddannelsesrådet som uddannelsesudvalget for faglærte, og det er alene derfor.

Til afsnittet vedrørende arbejdsmarkedsuddannelser for andre grupper har vi foreslået,

[Carsten Andersen]

at der bliver nedsat et uddannelsesudvalg. »Andre grupper« i dette lovforslags betydning omhandler særlig tekniske tegnere og andre teknikere i basisstillinger, og som lovforslaget er formuleret, er der ikke indført nogen koordinering for disse andre uddannelser. Det hviler alene på de initiativer, som de enkelte organisationer kan blive enige med arbejdsgiverne om. Vi foreslår her, at der bliver et udvalg, som kan tage initiativer til nogle efteruddannelser og til nogle basisuddannelser inden for dette område i en tid, hvor teknologien drøner af sted, og hvor der i høj grad er brug for, at lønarbejdere på dette område bliver styrket i deres dagligdag. Ændringsforslaget omhandler altså stadig væk den samme gruppe som lovforslaget. Derfor foreslår vi nedsat et uddannelsesudvalg for andre uddannelser, som er sammensat med repræsentanter for lønarbejdere på teknikerområdet i den brede sammensætning, som det har fået i vores ændringsforslag.

At løse lærergruppernes repræsentation i uddannelsesudvalgene ved en udbygelse af samarbejdsudvalgene og nedsættelse af et hovedsamarbejdsudvalg for området tror jeg ikke helt er løsningen, men jeg synes da, at det vil være et skridt på vejen, hvis man kunne få oprettet hovedsamarbejdsudvalget. Men et af problemerne er jo, at det er en række selvejende institutioner blandt disse undervisningsinstitutioner, og derfor er det vanskeligt at få oprettet et hovedsamarbejdsudvalg for denne gruppe.

Endvidere har vi stillet ændringsforslag om at sænke aldersgrænsen for modtagelse af godtgørelse til 18 år. Vi tror, at det vil lægge en bremse på udgifterne, og at det vil fremme de unges muligheder for at komme ind på arbejdsmarkedet, hvis man giver dem nogle bedre økonomiske muligheder for at komme i gang med en uddannelse så tidligt som muligt.

Vi hilser selvfølgelig med tilfredshed, at arbejdsministeren har fjernet indskrivningsgebyret. Vi forstår ikke helt, at der skal være dette depositum. Man giver dog ikke depositum for at møde på arbejde o.lign. som en slags garantibetaling.

Med disse bemærkninger vil vi fortsat arbejde positivt med lovforslaget.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Arbejdsmarkedsuddannelserne er tiltænkt de grupper af specialarbejdere og faglærte, som har de dårligste forudsætninger, og som netop nu har mere behov for efteruddannelse og kurser end nogen sinde på grund af den hastigt fremadskridende teknologiske udvikling.

Arbejdsmarkedsuddannelserne blev før 1983 finansieret over skatterne ligesom al anden offentlig uddannelse. Men i 1983 gennemførte den borgerlige regering så oprettelsen af en arbejdsmarkedsuddannelsesfond, hvor både lønarbejdere og arbejdsgivere blev pålagt en særlig afgift.

Det er vigtigt for VS at sikre, at det er specialarbejderne og de faglærte, der får kursusmulighederne, selv om det nu i realiteten er alle lønarbejdere, der betaler til fonden. Vi kan derfor ikke støtte SFs ændringsforslag gående ud på at sikre FTF en plads i uddannelsesrådet for arbejdsmarkedsuddannelserne, idet vi frygter, at dette kunne tænkes at åbne for, at FTF-grupper også vil komme med krav om at blive omfattet af lovgivningen nu, hvor de jo faktisk betaler til den.

Vi er også meget lidt glade for SFs ændrede formålsparagraf, som ikke i ord afgrænser personkredsen til specialarbejdere og faglærte arbejdere, men kun siger »deltagerne«, idet vi frygter, at dette også kunne lægge op til en åbning over for andre grupper, selv om vi er enige med SF i, at man burde have et bredere og mere alment sigte.

Vi kan derimod godt støtte den del af ændringsforslaget fra SF, hvori det siges, at uddannelsen har til formål at sikre den enkeltes mulighed for en tilfredsstillende placering på arbejdsmarkedet og støtte vedkommendes udvikling, ligesom vi støtter SF i, at deltagerne ikke skal betale et indskrivningsgebyr.

Vi er også enige med SF i, at deltagerne i uddannelsesforanstaltninger har ret til godtgørelse for tab af indtægt, såfremt deltagerne er fyldt 18 år, i særlige tilfælde 16 år.

Endelig er vi enige med SF i, at det i en revalideringssituation ikke virker specielt motiverende, hvis deltagerne stilles ringere end de øvrige kursusedtagere. Derfor vil vi stemme for disse ændringsforslag.

Arbejdsministeren har imidlertid under udvalgsarbejdet givet sig på en lang række punkter. Eksempelvis kan ændringsforslaget om at hæve aldersgrænsen for den automatiske godtgørelsesret fra 18 til 20 år først ske

[Elisabeth Bruun Olesen]

efter, at der er indhentet en udtalelse fra uddannelsesrådet og med tilslutning af folketingets finansudvalg, ligesom arbejdsministeren er gået bort fra et indskrivningsgebyr og har erstattet det med en hjemmel fra arbejdsministeren til at fastsætte et depositum. Vi har tilsluttet os disse ændringsforslag, som er forbedringer i forhold til det oprindelige lovforslag.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg skal knytte nogle bemærkninger til de ændringsforslag, som er stillet af SF, og som også andre har været inde på allerede. Jeg kan sige, at regeringen ikke kan støtte de ændringsforslag, som SF har fremsat. Jeg mener, at den formålsparagraf, der er i lovforslaget, er den rigtige, og jeg mener ikke, at man skal udvide det på den måde, som hr. Carsten Andersen var inde på, og som også klart står at læse i de ændringsforslag, som SF har stillet.

Jeg kan sådan set godt forstå betragtningerne om det enkelte menneskes mulighed for kreativ udfoldelse, men det, der er formålet med arbejdsmarkedsuddannelserne og med dette lovforslag, er jo en videreførelse af den måde, arbejdsmarkedsuddannelserne kører på i dag. Her må vi sige, at arbejdsmarkedsuddannelserne er kompetencegivende uddannelser, som er direkte jobrelevante, og det er sådan set det afgørende. Det udelukkes ikke, at der kan gives undervisning i almene fag som samarbejde, sociale love, økonomi, arbejdsmarkedsforhold, sikkerhed på arbejdspladsen, regning og notatteknik.

Der er jo også andre uddannelsesstilbud for voksne i det danske samfund, hvor der lægges vægt på almenuddannelse; jeg tænker på fritidsundervisning, højskoler m.m., så jeg tror ikke, at arbejdsmarkedsuddannelserne er det rigtige instrument til at styrke den enkelte kreative udfoldelse, men derimod til at give folk en kompetencegivende uddannelse.

Så vil jeg sige med hensyn til ændringsforslagene om sammensætningen af uddannelsesrådet og uddannelsesudvalget for faglærtes efteruddannelse, at vi jo har sammensat dem, som vi har, fordi vi har taget hensyn til, hvem det er, der er arbejdsmarkedsuddannelsernes traditionelle brugere, nemlig LO-gruppen, som vi også regner med fortsat vil udgøre hovedparten af kursisterne. Jeg vil dog

gerne understrege over for folketinget, at der ikke er noget til hinder for, at LO eller Dansk Arbejdsgiverforening indstiller repræsentanter for andre organisationer. Det kender vi allerede i dag i uddannelsesrådet for specialarbejdere, hvor Dansk Arbejdsgiverforening har indstillet en repræsentant for arbejdsledernes organisationer blandt sine 8 medlemmer.

Med hensyn til spørgsmålet om medarbejderrepræsentation i uddannelsesudvalgene kan regeringen ikke støtte de ændringsforslag, der er stillet fra SFs side. Hvis der er problemer omkring samarbejdet og informationsudvekslingen, mener jeg selvfølgelig, at vi skal gøre, hvad vi kan i skolernes samarbejdsudvalg, og hvis der er problemer, er det også væsentligt, at vi indskærper over for skolerne, at samarbejdet og informationsudvekslingen skal styrkes i de enkelte samarbejdsudvalg i skolerne.

Hr. Bakholt spurgte mig, om jeg ville overveje at oprette et hovedsamarbejdsudvalg, og jeg er positiv over for at undersøge muligheden for, om vi kan etablere et sådant hovedsamarbejdsudvalg eller et lignende centralt udvalg med repræsentanter for forstandere, lærere og skoleudvalg, som sikrer en løbende informationsudveksling. Der kan måske være...

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Der må være mere ro i salen! Det er ingen formildende omstændighed, at det er fredag eftermiddag.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Der kan måske, når man overvejer, hvordan man kunne lave et sådant hovedsamarbejdsudvalg, være et problem i, at arbejdsmarkedsudvalgsinstitutionerne er selvstændige institutioner, men jeg tror, vi skal prøve at se, om vi ikke kan finde en eller anden måde at få sådan et samarbejdsudvalg etableret på. Så det giver jeg tilsagn om at jeg positivt vil overveje.

I øvrigt mener jeg ikke, det er rigtigt, at vi også skal have et uddannelsesudvalg, når det drejer sig om de såkaldte kapitel V-uddannelser, hvor vi åbner for i et snævert omfang at tage nye målgrupper ind. Det mener vi ikke, for det drejer sig om nye områder, om forsøgsområder, og derfor mener vi ikke, at

[Arbejdsministeren]

det er rigtigt i denne omgang i hvert fald at lave faste udvalg til disse former for uddannelse.

Så skal jeg i øvrigt takke for de positive tilsagn, der har været om at støtte dette lovforslag. Jeg finder, at det er meget væsentligt, at dette lovforslag får en bred tilslutning, fordi det jo, når det skal fungere ude i praksis, kræver, at begge sider af arbejdsmarkedet fungerer positivt og konstruktivt omkring arbejdsmarkedsuddannelserne, som er af stor betydning for, at vi kan holde vores teknologiske udvikling i gang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 1
forkastedes, idet 15 stemte for, 104 imod.

§§ 1-3
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 22 stemte for, 97 imod.

§ 4, ændringsforslag nr. 3 og § 5, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes uden afstemning.

§ 6
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5
forkastedes, idet 18 stemte for, 102 imod.

Ændringsforslag nr. 6 og § 7, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7
forkastedes, idet 26 stemte for, 95 imod.

§§ 8-18
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8

forkastedes uden afstemning.

§ 19
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 9
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10 og § 20, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 11 og 12
forkastedes uden afstemning.

§§ 21-28
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 13
forkastedes, idet 18 stemte for, 101 imod.

§§ 29-31
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 14
forkastedes uden afstemning.

§ 32
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 15
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 16 og § 33, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 17 om en ny affattelse af § 34
forkastedes, idet 23 stemte for, 98 imod.

§§ 34 og 35
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 18 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 17.

§§ 36-40
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 19
forkastedes uden afstemning.

§§ 41 og 42
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 20
forkastedes, idet 18 stemte for, 103 imod.

§§ 43 og 44
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 21
forkastedes uden afstemning.

§ 45
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 22
forkastedes uden afstemning.

§§ 46-51
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 23
forkastedes, idet 18 stemte for, 101 imod.

Ændringsforslag nr. 24 og 25
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 26
forkastedes, idet 18 stemte for, 100 imod.

§ 52 med den foretagne ændring
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 27
forkastedes uden afstemning.

§§ 53-66
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod det-

te forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af lovforslag nr. L 137:

Forslag til lov om ændring af lov om varmforsyning.

(Fremsat 30/1 85. Første behandling 7/2 85. Betænkning 15/5 85).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Baadsgaard (S):

Det, der var med, var ikke godt, og det, der var godt, var ikke med. Nogenlunde sådan kan vi karakterisere energiministerens forslag til revision af varmforsyningsloven. Derfor gav vi da også ved førstebehandlingen udtryk for kritik af mange af punkterne i lovforslaget. Samtidig fremdrog vi nogle punkter, som socialdemokratiet ønskede medtaget ved en revision. Det var vort håb, at det kunne lykkes at få en revision efter de retningslinjer, som fremgik af mine bemærkninger ved første behandling, men det skulle ikke så være.

Socialdemokratiet lægger vægt på at fastholde den samfundsøkonomiske målsætning i varmeplanlægningen; det er vort udgangspunkt. Derfor tillægger vi det afgørende betydning, at anvendelse af indenlandske energiresourcer fremmes mest muligt gennem varmeplanlægningen.

En afgørende hindring i den retning er vanskelighederne ved at etablere kollektive varmforsyningsanlæg, og her tænker jeg specielt på vanskeligheder ved finansieringsmulighederne.

Som jeg sagde ved første behandling, er der ikke altid sammenfald mellem, hvad der er forbrugerøkonomisk, og hvad der er samfundsøkonomisk. Vi ønsker det samfunds-